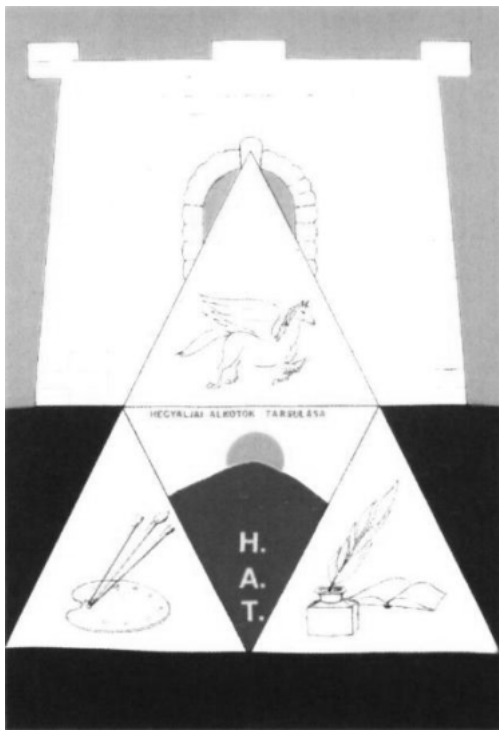

Hír-telen

Hírlevél az alkotóművészetek szerelmeseinek

2006. I. évfolyam 0. (próba) szám

10 éves a HAT

A HAT új logója

Dr. Gaál Ernő, a HAT elnöke

2005 december 17-én Szerencsen a Rákóczi-vár Színháztermében ünnepelte tizedik születésnapját a Hegyaljai Alkotók Társulása Egyesület.

Az ünnepség az alkotók festmény, grafika és fotó kiállításának megnyitásával vette kezdetét 14 órakor.

A Színházteremben Mihályi Jánosné Radnóti-díjas versmondó elszavalta József Attila Parasztanyóka című versét, majd Rónavölgyi Endréné polgármester ünnepi köszöntője után Dr. Gaál Ernő, a HAT elnöke emlékezett az eltelt tíz évre.

A Hegyaljai Alkotók Társulása 1995. december 15-én alakult meg Szolnokon 10 fővel. Székhelyéül Szerencset, a Hegyalja Kapuját jelölték meg. Céljukként a magyar irodalom és más alkotó művészeti tevékenységek támogatását, népszerűsítését, a magyar kultúra nemzeti értékeinek és hagyományainak ápolását, átörökítését, a társadalom fejlődésének művészi- és emberi eszközökkel való szolgálatát jelölték meg. Számos alkotótábort szerveztek (az utóbbit Tarcalon a MAIT-tal közösen), hat antológiát adtak ki, szinte évente írtak ki irodalmi pályázatot vers és próza kategóriákban. 2002-ben két szekciójuk alakult, illetve csatlakozott hozzájuk: a Mádi Irodalmi és Művészeti Kör és a miskolci Jelkép Asztal-társaság. Remek a kapcsolatuk a Magyar Alkotók Internetes Társulása Közhasznú Egyesülettel (MAIT) is. 2003 áprilisában Szerencs Város Képviselőtestületétől átvehették a Szerencs Város Közművelődéséért kitüntető címet.

A nagy számban megjelent közönség színes, hangulatos esttel ünnepelt tovább. Előbb a Szerencsi Cukorgyár Rt. Férfikara hozott egy kis karácsonyi hangulatot a terembe, majd Kertész Attila előadásában Elvis dalokat hallhattunk. Ezután a Bocskai István Közgazdasági Szakközép-iskola Hagyományörző Néptáncsoportja következett. Fergeteges előadásuk után a Dobi házaspár népszerű operett dalokat adott elő, továbbfokozva a hangulatot.

A jubileumi ünnepséget a *Természetdaloló* című pályázat eredményhirdetése és az alkotók kötetlen bemutatkozása zárta.

Gratulálunk a HAT-nak!

Szabó Sándor, a MAIT elnöke

Könyvbe mutató a Civil Házban

2005. november 14-én mutatta be a Civil Házban 14 órakor a Magyar Alkotók Internetes Társulása Közhasznú Egyesület a József Attila születésének 100. évfordulójára megjelentetett *Éneklek a tavaszt* c. antológiáját.

A kötetben 59 alkotó versei, prózái, grafikái, festményei és egyéb képzőművészeti alkotásai tekinthetők meg.

A kötetet Szabó Zsolt szerkesztette és Góg János, Juhász Gyula-díjas költő, a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjének kitüntetettje lektorálta.

A könyvbemutatón szép számmal megjelent alkotók és vendégeik színvonalas zenés irodalmi délutánt tekinthettek-hallgathattak meg, a terem oldalában elhelyezett asztalokon képzőművészeink művei sorakoztak kellemes hangulatot teremtve.

Rendezvényünkön ma is a Megszólaló Kezek Közhasznú Alapítvány művészei működtek közre, kiváló műsoruk alatt szinte megállt az idő és a művészetbarát lélek már csak arra eszmélt, hogy vége a délutánnak.

Köszönetet mondunk a Kisgyőr Községi Önkormányzatnak, valamint Miskolc Megyei Jogú Város Polgármesterének Káli Sándornak, aki mecénás alapjából támogatta antológiánk megjelenését, és köszönetünket fejezzük ki mindenkinek, aki jelenlétével megtisztelte a kötetet és mai rendezvényünket!

Szabó Zsolt szerkesztő bemutatja a kötetet

Dr. Vida János felolvassa Góg János előszavát

Simon M.
Veronika
festménye
a nagy
költőről

József Attila: Tavaszi ének

Éneklek a tavaszt, a fényt,
Bimbózó ifjú zöld reményt,
Szerelmes szívem sóhaját
S csitítgatom szegényt,
Nekem nyílik minden berek
– A vérem játékos gyerek
S a Nap élém hajol
És rám kacag, milyen ravasz
– Ó pompa, szín, ó dús Tavasz! –
Csak Márta nincs sehol.

Havas telekre zsenge fű,
A szellő nádi hegedű,
Rügyeznek ifjú lányszivek,
Az arcokon derű!
Csikó nyerít szerelmi vést
S a torkom fölkiáltni kész:
– Vén Földünk hogy forog!
S a kék ég is milyen magas,
– Ó pompa, szín, ó dús Tavasz!
– Reá ha gondolok.

Itt ékes, hímes szőnyegek,
Ott északon a bús hegyek,
Hol nem gondolnék rá soha –
De arra nem megyek...
– Rikolts, dalolj szegény torok:
– Ihaj, a Földünk hogy forog!
Ihaj szerelmi láz!
Míg jó a Tél, ki béhavaz
– Ó, pompa, szín, ó dús Tavasz! –
S a halál citeráz.

Szabó Sándor: A télapó

Téli tájban siklik a szán,
csengők hangja messzire száll,
rénszarvas lábak dobognak,
vidám szikrákat szórnak.

A távoli házakból
karácsonyi ének szól,
a családok összejöttek,
együtt ünnepelnek.

Oly nagy a világ,
de ő mindenhol megáll,
a jézusi szeretet hírvivője
eljut mindenki szívébe.

Tamás István: A Hóember

Csilingel a Télapó
nagy pelyhekben hull a hó.
Hulla a hó most erdőn, mezőn,
ott gubbaszt már minden fenyőn.

Vidámak a madarak
hó paplanban alszanak.
A kis mókusok ugrálnak
Fenyőágon hintáznak.

Egy téren áll a hóember
fején van a cilinder
Répaorrán szél nevet
élvezi a szép telet.

Jaj! - csak a Tavasz ne jöjjön el,
mert nem birkózom a meleggel.

Elolvad a fejem lábam,
egybeolvad fülem, szájam!

Sopánkodik szegény pára
vítól ragyog hó orcája,
és kisütött a kerek Nap,
a hóember meg elolvadt.

Varannai Margó festménye

Z. Farkas Erzsébet: A remény győzelme

Nézd! Hogyan pihennek a felhők ölében a hópelyhek?
Miként hullnak majd le útjaikon valahová!
Nézd! A csillagszórós tél fehér palástját hová teríti!
A fagyos szél hová röpíti keringő pelyváját?
Lásd! A fázós ágak alatti jászolban
Törékeny asszonynak Fia született.
Csillagok mutatta úton hirdetve.
Leszállt a megváltó világ Reménye.
Lásd! Milyen szépek a tágra nyílt szemek!
Az égi fényben csodálkozó
összesimulóan szomjukat oltó lelkek.
Hidd! Ha felgyújtod hamvadó lángodat
Szunnyadó fényed melege örökké hat.
A remény győzelme megfogán!

Varga Ibolya: Karácsonyi üdvözet

Vajon tényleg angyal száll
A karácsonyi estén?
Megérint és elillan
Mielőtt kilesném.

Csak a csendre csókolt
Mosolyt hagyja rám
Az örök szeretetnek
Jelkép-karácsonyán.

E mosolyt adom hát tovább,
S felesleges a szavunk.
A mindennapok szent-karácsonyát
hogy tudd: egymásért vagyunk!

Farkas Eleonóra: Egyszer volt egy csillagocska

Egyszer volt egy csillagocska.
Fényes táncát ropta, ropta
egyik ágról a másik ágra.
Kitisztult a tél havára.

Jött egy ember, hószakálú:
piros orrú, fűrgé lábú.
De szép játék! Fontolgatta...
Vándorbottal zsákba rakta.

- Mikulás! Én eltévedtem!
A karácsonyért születtem!
Nem is kirakat az álomom,
Isten küldetését járom.-

Csizmákban én mit keresek?
Lángolt reményt kell, hogy rejtsek
szívekbe és mosolyokba,
feldúlt emberi sorsokba.

A puttonyod teli jóval.
Ha kiürül, marad sóhaj...
Engem a szeretet görget,
kik felfogják, elém jönnek.

Elmegyünk a JÁSZOLÁGYRA,
Jézus fogad ott magában.
Az életét felkínálja
s megvalósul a FÖLD álma.

Szabó Zsolt: Szenteste

álmosan pislákolnak szemeim
a karácsonyfá fényeit nézve
ezernyi álmod láttam a színek
múló árnyékában felidézve

a jelent s múltat majd a jövőt
vélttem elsuhanni a sötétben
figyelő tekintetem nem pihent
ébren álmodtam mint a mesékben

Somossy Katalin: Karácsony fényében...

Karácsony éjjelén
angyal suhant a tájon át
csillagokat szórva
égre,
földre,
gyertyát gyújtva a fenyők ágain,
fényt adva a magányos szívekben,
kik könnycseppes fájdalommal
zokognak egyedül, hiába minden
s az öröm, hogy megszületett az Isten fia.
Háromkirályok viszik a hírt
s adnak árvult szíveknek gyógyírt.
Karácsony éjjelén
angyal suhant a tájon át
csillagokat szórva
égre,
földre,
melegséget adva emberi szívekbe.

Gaal Ernő: Téli merengés

Ablakom üvegén zordon pillantású
Ordas idő játszik.
Öreg fenyő dérvirágos, dermedt ága,
Tülevele fázik.

Jéggé fagyon rideg világ kérlelgeti
Az erőtlen Napot,
Ébressze föl nyári verőfényes mását,
Aki elszunnyadott.

Ám a vén utazó lehorgasztott fejjel
Búsan lép előre.
Fásult lelke érzi, hogy jövő tavaszig
Nem kap már erőre.

Az én napom vajon milyen választ adna,
Ha kérdőre vonnám?
Nagy lángon égne? - vagy szétfolyna az éjbe
Erejének fogytán?

Tombolnak odakint a zúgó viharok,
És mind véget érnek.
Bárcsak én tudhatnám: életem harcai
Mikor érnek véget.

**Szilágyi Kiss Margit: Karácsony
éjjelén**

Karácsony éjjelén
Csillagsugaras ég
Hajolt a föld felé
Zengi szent zenéjét
Angyalok énekét.
Mert ma a földre lép
A második személy
Áldott kisgyermekként.
Istennnek dicsőség!
Embernek békesség!

Ó Isteni Gyermekek
Gyűjtsál a szívekben
Égő szeretetet!
Áldott égi lényed
Szent szeretetével
Áraszd el a földet.
Betlehemnek fénye
Ragyogjon az éjben
Istennnek dicsőség!
Embernek békesség!

Szikszai Ilka: Isten Fia

Egy angyal érintette lelkem;
Szent Karácsony, új Betlehem.
Meváltónk itt él bennünk
Felé hódolatot küldjünk.
Imáink szálljanak egész évben,
Krisztus eljöttét várva csendben.
S majd leborulva imádjuk Őt,
A vele egylényegűt, a Teremtőt.

Kovács Péter festménye

Lászki Erzsébet: Karácsony

Bolyhos, rojtos
nagykendője
bebugyolál.
Csikoroghat
kopogós fagy,
itt meleg vár.

Ami elmúlt,
ami eljön,
s a most, együtt
egy szobában.
Csillagszórók
fényében és
a fölzengő
kacagásban.

S még öleli
a csend a tájat
odakint,
itt legbelül
megszületik
csöpp gyermekként
bennünk a hit:
hogyan béke lesz
fejünk felett,
s tehetünk érte
még valamit.

Ó karácsony!
arany szalag
gyanánt te most
önmagaddal
pántlikázd át
öreg bolygónk,
s mindörökké
velünk maradj.

Úgy szeretnénk
beosztani
s kismadárként
csipegetni
egész évben
életadó
ajándékodat.

Szalay Anikó: Csillogó karácsony

Vásári multság lett a karácsony,
pompa, csillogás, villódzó fények?
Kinek mit veszel drága áron?
Csábít-ámít a reklám-ígéret!

Pedig a GYERMEK oly szerény,
Elég neki egy kedves gondolat
és szegényes jászolban szalma. SZERETET- fény
ring e földön, ha közénk látogat!

Keresd ÖT! Mély alázat vezessen!
Megbocsátás, öröm lesz jutalmadul.
BÉKESÉG! Mily nagyon várt az ember!
S kegyelmet, áldást mér az Úr!

Leskó Imre: Karácsony *(Belányi István után)*

Messze messze földön valamikor régen
Hideg istállóban rongyos fáluvégen
Kicsiny kuckójában kerek nagy világnak
Kisfia született egy édesanyának

Szalmás kemény jászoly volt az első ágya
Nem volt ingecskéje tollpihés dunyhája
Semmije semmije nem volt szegénykének
Nem volt a világon nálánál szegényebb.

S mégis azon éjjel megnyíltak az egek
Zengve földre szálltak angyali seregek
Messze napkeleten fényes csillag támadt
Királyok hódoltak Mária fiának

Messze volt-régen volt s mégis minden évben
Ezen a szent napon ünnep van az égben
Ünnep van a földnek minden szögletében
Ünnep van sok gyermek boldog kis szívében

Kis házban nagy házban csak róla beszélnek
Érte van az ünnep érte szól az ének
Békét tőle kérnek s csodát tőle várnak
Dicsőség! Dicsőség Isten szent Fiának

Székács László: Názáretből

az égen élő csillagok,
a végtelenből, számlálatlanok,
már két évezrede volt,
mikor felcsillant az égbolt,
felnéztünk, fel az égre,...
...s egy közülük,
egy, az egyetlen,
nézd, ott, ott, ott, ...
de csodásan ragyog,
talán supernova,
talán csillag együttállás,
mindegy, fénylik, ragyog,
mutat, mint csoda lámpás,
ott, Betlehem fölött,
nézd, hogy ragyog,
ott, s lelkünkben az öröktől vártra,
Isten küldött áldására,
ragyog, ragyog,
ontja sugarát a názáretire,
hirdetve Istent, s Igét,
hogy áhítsák egyszülött Fiát,
ragyogj csillag, mutasd az irányt,
minden embernek a Földön,
most és mindörökké,
jelölve, hová érkezett,
s jelent meg hát, a várt,
s merre tart,
a zsidó király,
az Ember fia,
Mária öle boldogsága,
a sokak messiása,
a hitünk testesülése,
a már örök Názáretből imánkba,
mindenki keresztjét,
az érdemeltet is megváltva,...

... názáreti Jézus, köszönet, s hála

Mohácsi Józsefné Zsóka: Karácsonyi emlék

Ez bizony megtörtént eset. Megkértem a munkahelyemen, hogy egy gyesen lévő kismamát látogassam meg. Szentestén egy kiscsomaggal. Kora délután volt, de már feldíszített csillogó fát találtam, a ház asszonya a csomagokat rendezgette a karácsonyfa alatt. A pici baba a közelébe, a gyerekágyba, nyugodtan aludt.

- Szenteste 6 órakor született a kicsi egy éve. Tehát duplán ünneplünk. Meghívtam mindkét család szüleit, testvéreit este 6-ra vacsorára a fiam születésnapjára - mondta Elza, miután a feketét elém tette.

- Akkor nagy ünnep, hisz a mi Megváltónk, a mi Urunk Jézus Krisztussal van egyszerre a születésnapja - mondtam.

Persze ez nem véletlen. Amíg a kávéét kavargattam, folytattam:

- Hátha igehirdető pap lesz belőle.

- Szó sincs róla, én nem hiszek Istenben - felállt. - Ugyan Elza jó, hogy előre nem tudjuk az életünk útját, na de én nem engedném papnak, én nem hiszek semmi misztikus dologban, és csodálkozom rajtad Betti, hogy te ilyen konzervatív vagy, és még itt tartasz, hisz olyan mai modern nőnek gondoltalak. Csak gondolkozz egy kicsit logikusan és rájössz, hogy Isten nem létezik.

Csendesen csak annyit feleltem, ahogy megittam a kávémat, én ellenkezőleg gondolom, én csak Istenben találok meg a békémet, nekem Jézus Krisztus az én Megváltóm. Kint nagy pelyhekben hullt a hó, szobába kellemes fenyőillat volt, s a rádióban hallom egy kórus a „Csendes éj”-t énekelte.

Közbe megjött a ház ura. Friss levegőt hozott be magával.

- Olyan szép ünnepi hangulat van a szép hóesésben - mondta, ahogy belépett a lakásban és kezét fogott. Felálltam, nem akartam tovább zavarni. Kellemes ünnepet kívántam és hozzátettem:

- Bocsánat a múltért, Isten segedelme a jelenre és bizakodás a jövőre - és Elzára néztem, hogy hátha megérti mire célzok. A férj azt felelte:

- Na ez egy nagyon szép mondás volt.

Köszöntem és eljöttem.

A téli zúgó szél zenéjére ébredtem reggel fel, valami zaklató, izgató zizegést hallottam. Január vége volt, fázósan hajtottam fel a kabát gallérját. Váratlanul a város utca közepén összetalálok Elzával és a férjével, Karácsony óta nem láttam.

Mindketten feketébe öltözve voltak. Kérdően néztem rájuk. Elza hirtelen a nyakamba borult sírva: - Tudod, ahogy Szenteste miután elmentél nemsokára sírva ébredt fel a kicsi fiam, annyira, hogy orvost kellett hívni.

Emlékszel készültem, mire este 7-re a rokonok megérkeztek sok csomaggal a kisfiam már a karácsonyfa alatt feküdt meghalva a kiságyba letakarva és a vacsorára felterítve volt - zokogott fel. Férje átkarolta megnyugtatta.

- Elza ne felejtse, hogy bármi történik velünk Isten mindenütt velünk van.

A legnagyobb meglepetésemre, nem indulatosan felelt, hosszan csendesen mindketten mondták:

- Most már mi is tudjuk. Bár a bánatnak a völgyébe is járunk és a múlt árnyéka is kísér, tudjuk, hogy Isten velünk van, mert már mindketten Isten kezébe letettük az életünk. Ha a fájdalom el is takarja a napot előlem, már tudom ki áll mögöttem - mondta Elza.

Elköszönve annyit feleltem nekik:

- Hát igen, Isten útja valóban kiszámíthatatlan.

Mohácsi Józsefné Zsóka festménye

Lindák Mihály: Emléked sem marad

Új élet, új év, új kor,
a szélben kavargó por
eltüntet minden emléket,
a jót, csúfat és szépeket.

Tornyosuló viharfelhők,
elfeledett hű szeretők
álmaidban tovább élnek,
a letűnt múlttól mesélnek.

A gyarló emberi lélek,
nem veszi észre a szépet.
Minden csak egy pillanat,
ha emléked sem maradt.

Fetykó Judit: Évfordulás

A Föld megkerülte ismét a Napot,
szabályos ívben „ballagott”,
s ha bármi picit eltérés lehetett,
nem jeleztek pályamódosítást a
műszerek.
Hol hát a század, a régi, az új, a kezdet?
Melyik év, melyik század, mi eltelt?
Időtlen idejével megtesz végtelen
forgást,
porszemei találgatják a maguk sorsát.

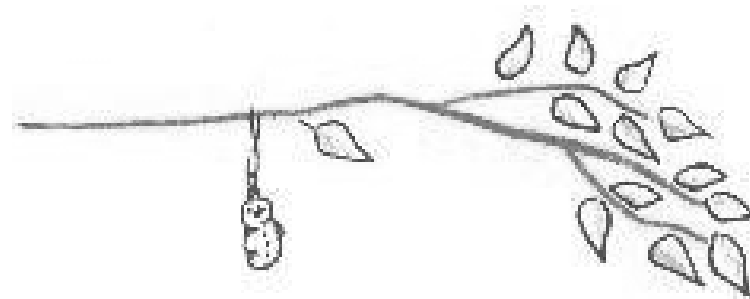
Majoros Zsuzsanna: Karácsonyi fénykép

Elcsöndesült minden, madárdal se szólt...
Az akkori télen nagyon sok hó hullt:
Borókára, bükkre lágy paplan borult...
A patak csak itt-ott: jég-résen dalolt...

Ház melletti réten tíz fenyő guggolt...
Finom paplanjukra csilló kristály hullt, -
Szípkázó fényt szórt, hogy lámpánk
kigyúlt...
Fenyőfára gondunk nekünk ott nem volt.

Nem díszítettük fel egyik fenyőt sem:
Oly' díszes volt így is, mint még sohasem...!
Csillagszórót dobtunk fenyők fölé...

Itt a fotón minden: a havas réten
Száll a csillagszóró, fenn az éj-égen...
Elmerengve nézek fénykép mögé...

Bor István Iván grafikája

Kedves Olvasó!

2006-tól nyomtatott formában is megjelenik a Hír-telen c. lapunk negyedévente. Ez a mostani a próbakiadás. A rendes kiadás minimum 8 oldal lesz, a beérkező alkotásoktól és cikkektől függően esetleg több.

Ha elnyerte tetszését, megrendelheti postai címünkön. Rendes és tiszteletbeli tagoknak 1000 Ft/év (4 szám), „külsősöknek” 1200 Ft/év (4 szám) az előfizetési díj. Rendelési határidő február 1. Következő lapzárta: február 15.

Ezúton értesíték mindenkit az év elejei programunkról:

- január 12-én alkotóműhelyt tartunk a Civil Ház Klub-termében 15 órától,
- február 9-én rendes éves Közgyűlés lesz a Civil Ház Klub-termében 14 órától.

Hír-telen

Hírlevél az alkotóművészetek szerelmeseinek

Kiadja a Magyar Alkotók Internetes Társulása
Közhasznú Egyesület

Felelős kiadó: Szabó Sándor, a MAIT elnöke

Felelős szerkesztő: Szabó Zsolt

Szerkesztette: Szabó Sándor, Szabó Zsolt és Varga István

Szerkesztőség: 3516. Miskolc, Pf.: 4.

Honlap: <http://mait.in.i.hu>

E-mail: mait@freemail.hu

Rendezvényeinkre mindenkit szeretettel várunk!